1. ЛІНІЙНА АЛГЕБРА

1.1. Матриці та дії над ними

Матрицею називається прямокутна таблиця чисел $a_{ij}, i = 1, 2, \dots, m;$ $j = 1, 2, \dots, n$, яка має m рядків і n стовпців:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}. \tag{1.1}$$

Коротко матрицю позначають так: $A = (a_{ij})$, де a_{ij} – елементи матриці, запис $m \times n$ означає її розмір.

Якщо m=n, матриця називається **квадратною**. Кількість рядків (стовпців) квадратної матриці називається її **порядком**. Дві матриці $A=(a_{ij})$ та $B=(b_{ij})$ називаються рівними, якщо вони однакових розмірів і мають рівні відповідні елементи: $a_{ij}=b_{ij}$. Елементи $a_{ii},\ i=1,2,\ldots,n$ утворюють **головну діагональ** квадратної матриці. Квадратна матриця називається **діагональною**, якщо всі її елементи, крім елементів головної діагоналі, дорівнюють нулю. **Одинична** матриця E — це діагональна матриця, у якій елементи головної діагоналі дорівнюють одиниці. Якщо i=1, то отримуємо **матрицю-рядок**; якщо j=1, дістаємо **матрицю-стовпець**.

Якщо елементи i-го рядка матриці записати в i-й стовпець ($i=1,2,\ldots,m$), дістанемо **транспоновану матрицю** $\mathbf{A}^T.$

Перерахуємо основні операції над матрицями.

1. Множення матриці на число. Добутком матриціA і числа λ , називається матриця $B = \lambda A$ тієї ж розмірності, елементи якої рівні $b_{ij} = \lambda a_{ij}$, де a_{ij} – елементи матриці A, тобто при множенні матриці на число необхідно всі елементи матриці помножити на це число.

Приклад 1.1. Нехай

$$\lambda = -2, \quad A = \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 7 & -1 \end{pmatrix}.$$

 $To\partial i$

$$B = \lambda A = -2 \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 7 & -1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -6 & 0 \\ -14 & 2 \end{pmatrix}.$$

2. Додавання і віднімання матриць. Ці операції визначені тільки для матриць однакового розміру. Сумою (різницею) матриць A і B, що позначається A+B (A-B), називається матриця C, елементи якої рівні $c_{ij}=a_{ij}\pm b_{ij}$, де a_{ij} і b_{ij} – відповідно елементи матриць A і B.

Приклад 1.2. Нехай

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 6 \\ 2 & -4 \\ -3 & 9 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} -2 & 4 \\ 3 & 7 \\ 8 & -11 \end{pmatrix}.$$

 $To\partial i$

$$A + B = \begin{pmatrix} -1 & 10 \\ 5 & 3 \\ 5 & -2 \end{pmatrix}, \quad A - B = \begin{pmatrix} 3 & 2 \\ -1 & -11 \\ -11 & 20 \end{pmatrix}.$$

3. Множення матриць. Операцію множення матриць можна виконати, лише для узгоджених матриць. Матриця A називається узгодженою з матрицею B, якщо кількість стовпців матриці A дорівнює кількості рядків матриці B. Добутком матриць $A_{m \times n} = (a_{ij})$ і $B_{n \times p} = (b_{ij})$ називається матриця $C_{m \times p} = A \cdot B$, елемент c_{ij} котрої дорівнює сумі добутків елементів i-го рядка матриці A на відповідні елементи j-го стовпця матриці B:

$$c_{ij} = \sum_{k=1}^{n} a_{ik} b_{kj} = a_{i1} b_{1j} + a_{i2} b_{2j} + \ldots + a_{in} b_{nj},$$

$$i = 1, 2, \ldots, m, \quad j = 1, 2, \ldots, p.$$

З існування добутку AB не слідує існування добутку BA. У випадку його існування, як правило $AB \neq BA$. Якщо AB = BA, то матриці A і B називаються **переставними** (або **комутуючими**). Відомо, що завжди (AB)C = A(BC).

Приклад 1.3. Знайти АВ і ВА, якщо:

$$A = \begin{pmatrix} 4 & -5 & 8 \\ 1 & 3 & -1 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} -1 & 5 \\ -2 & -3 \\ 3 & 4 \end{pmatrix}.$$

Розв'язок.

Знаходимо добуток AB:

$$AB = C_{2\times 2} = \begin{pmatrix} c_{11} & c_{12} \\ c_{21} & c_{22} \end{pmatrix},$$

$$\partial e \ c_{11} = 4(-1) + (-5)(-2) + 8 \cdot 3 = 30; \ c_{12} = 4 \cdot 5 + (-5)(-3) + 8 \cdot 4 = 67; \ c_{21} = 1(-1) + 3(-2) + (-1)3 = -10; \ c_{22} = 1 \cdot 5 + 3(-3) + (-1) \cdot 4 = -8.$$

$$B$$
 результаті $AB = \begin{pmatrix} 30 & 67 \\ -10 & -8 \end{pmatrix}$.

Далі знаходимо

$$BA = \begin{pmatrix} 1 & 20 & -13 \\ -11 & 1 & -13 \\ 16 & -3 & 20 \end{pmatrix}.$$

Отже, $AB \neq BA$.

Приклад 1.4. Знайти (AB)C і A(BC), якщо:

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ -1 & 1 \\ 2 & 5 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 2 & -6 & 1 \\ 1 & 3 & -1 \end{pmatrix}, \quad C = \begin{pmatrix} -1 \\ 2 \\ 4 \end{pmatrix}.$$

Розв'язок.

$$AB = \begin{pmatrix} 5 & 3 & -2 \\ -1 & 9 & -2 \\ 9 & 3 & -3 \end{pmatrix}, \quad (AB)C = \begin{pmatrix} -7 \\ 11 \\ -15 \end{pmatrix},$$
$$BC = \begin{pmatrix} -10 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad A(BC) = \begin{pmatrix} -7 \\ 11 \\ -15 \end{pmatrix},$$

moбmo, (AB)C = A(BC).

Квадратна матриця A^2 – це результат множення матриці A самої на себе $A\cdot A$. Аналогічно вводиться поняття n-го степеня матриці A, тобто

$$A^n = \underbrace{A \cdot A \cdot \dots \cdot A}_{n \text{ pasib}}.$$

Завдання для самостійної роботи

1. Дано матриці:

$$A = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 3 \\ 2 & 0 & 2 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}, \quad C = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 2 & 0 \\ -1 & 2 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

Знайти ті добутки AB, BA, AC, CA, BC, CB, які мають зміст.

$$Bi\partial nosi\partial b$$
: $BA = \begin{pmatrix} -2 & 0 & -2 \\ 3 & -1 & 5 \end{pmatrix}$, $AC = \begin{pmatrix} 4 & 5 & 5 & 0 \\ 2 & 6 & 6 & 0 \end{pmatrix}$.

2. Для матриць

$$A = \begin{pmatrix} 3 & 4 & 5 \\ -1 & 1 & 0 \\ 2 & -1 & 6 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 \\ 0 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & -1 \end{pmatrix}, \quad C = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 3 \\ 2 & -4 & 6 \\ 4 & 2 & -2 \end{pmatrix}$$

обчислити 4A - 3B + C, $A^T + B^T$, AB, BA, $BC + A^2$.

$$Bi\partial no e i\partial v: 4A - 3B + C = \begin{pmatrix} 7 & 24 & 11 \\ -2 & -3 & 0 \\ 9 & -5 & 25 \end{pmatrix}, A^{T} + B^{T} = \begin{pmatrix} 5 & -1 & 3 \\ 1 & 2 & 0 \\ 9 & 2 & 5 \end{pmatrix},$$

$$AB = \begin{pmatrix} 11 & 0 & 15 \\ -2 & 4 & -2 \\ 10 & -1 & 0 \end{pmatrix}, BA = \begin{pmatrix} 11 & 0 & 15 \\ -2 & 4 & -2 \\ 10 & -1 & 0 \end{pmatrix},$$

$$BC + A^{2} = \begin{pmatrix} 27 & 29 & 25 \\ 6 & -3 & -3 \\ 18 & -6 & 57 \end{pmatrix}.$$

1.2. Визначники. Обчислення визначників

Для квадратних матриць вводиться поняття **визначника**. Це число, яке знаходять за відповідними правилами. **Визначник другого порядку** обчислюється за правилом:

$$\Delta = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}. \tag{1.2}$$

Схема обчислень полягає у відшуканні різниці добутку елементів головної діагоналі та добутку елементів побічної діагоналі.

Визначник третього порядку обчислюється за правилом:

$$\Delta = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} + a_{13}a_{21}a_{32} - a_{13}a_{22}a_{31} - a_{12}a_{21}a_{33} - a_{11}a_{23}a_{32}.$$
(1.3)

Обчислення виконуються за **правилом трикутників**: зі знаком "+" беруться добутки елементів головної діагоналі, а також елементів, розміщених на прямих, паралельних головній діагоналі, та елемента, розміщеного у відповідному протилежному куті визначника. Зі знаком "-" беруться добутки елементів, побудовані за таким самим правилом відносно побічної діагоналі визначника.

Для обчислення визначників третього порядку використовують також **правило Саррюса**. За цим правилом у початковому визначнику за третім стовпцем запишемо ще раз перший і другий стовпці:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & a_{31} & a_{32} \end{vmatrix}$$

Для знаходження визначника треба утворити зі знаком "+" алгебраїчну суму добутків елементів, розміщених на головній діагоналі визначника, і на діагоналях, паралельних їй, а зі знаком "мінус" — добутків елементів, розміщених на побічній діагоналі, та на діагоналях, паралельних їй.

Мінором M_{ij} **елемента** a_{ij} називається визначник n-1-го порядку, який утворюється з визначника n-го порядку викреслюванням i-го рядка та j-го стовпця (рядка і стовпця в яких знаходиться даний елемент a_{ij}).

Алгебраїчним доповненням A_{ij} елемента a_{ij} називається його мінор, взятий зі знаком $(-1)^{i+j}$, тобто

$$A_{ij} = (-1)^{i+j} M_{ij}. (1.4)$$

Приклад 1.5. Якщо
$$\Delta=\begin{bmatrix}0&1&-3\\1&2&-1\\4&2&-3\end{bmatrix}$$
, то $A_{12}=(-1)^{1+2}\begin{bmatrix}1&-1\\4&-3\end{bmatrix}=-1$.

Теорема 1.1. Визначник (довільного порядку п) дорівнює сумі добутків елементів якого-небудь рядка (стовпця) на їхні алгебраїчні доповнення.

Наприклад, розклад визначника за елементами першого рядка дається формулою

$$\Delta = \sum_{k=1}^{n} a_{1k} A_{1k} = a_{11} A_{11} + a_{12} A_{12} + \dots + a_{1n} A_{1n}.$$
 (1.5)

Теорема 1.2. Сума добутків елементів будь-якого рядка (стовпця) визначника на алгебраїчні доповнення відповідних елементів іншого рядка (стовпця) дорівнює нулю.

Приклад 1.6.

$$\Delta = \begin{vmatrix} 1 & -3 \\ 2 & 4 \end{vmatrix} = 1 \cdot 4 - (-3)2 = 10;$$

$$\Delta = \begin{vmatrix} -1 & 3 & 2 \\ 2 & 8 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \end{vmatrix} = (-1) \cdot 8 \cdot 2 + 3 \cdot 1 \cdot 1 + 2 \cdot 2 \cdot 1 - 2 \cdot 8 \cdot 1 - (-1)1 \cdot 1 - (-1)1$$

Перерахуємо основні властивості визначників:

- 1) значення визначника не змінюється при заміні всіх його рядків на відповідні стовпці, і навпаки $(\det A = \det A^T)$;
- 2) якщо поміняти місцями два паралельні рядки (стовпці) визначника, то він змінить знак на протилежний;
 - 3) визначник з двома однаковими рядками (стовпцями) рівний нулю;
- 4) якщо всі елементи деякого рядка (стовпця) визначника мають спільний множник, то його можна винести за знак визначника. Звідси випливає, що якщо елементи якого-небудь рядка (стовпця) домножити на число λ , то визначник Δ множиться на це ж число λ ;
- 5) якщо всі елементи якого-небудь рядка (стовпця) рівні нулю, то визначник також рівний нулю;

- 6) визначник, у котрого елементи двох паралельних рядків (стовпців) відповідно пропорційні, рівний нулю;
- 7) якщо кожний елемент деякого рядка визначники є сумою двох доданків, то такий визначник рівний сумі визначників, в першому з котрих відповідний рядок складається з перших доданків, а у другому із других доданків:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1i} + b_{1i} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & \cdots & a_{2i} + b_{2i} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{ni} + b_{ni} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1i} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & \cdots & a_{2i} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{ni} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & b_{1i} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & \cdots & b_{2i} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & b_{ni} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix};$$

8) визначник не зміниться, якщо до всіх елементів деякого рядка (стовпця) додати відповідні елементи іншого паралельного рядка (стовпця), помножені на одне і те ж довільне число λ . Наприклад, для стовпців визначника ця властивість виражається рівністю

$$\begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1i} & \cdots & a_{1j} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & \cdots & a_{2i} & \cdots & a_{2j} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{ni} & \cdots & a_{nj} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1i} + \lambda a_{1j} & \cdots & a_{1j} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & \cdots & a_{2i} + \lambda a_{2j} & \cdots & a_{2j} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{ni} + \lambda a_{nj} & \cdots & a_{nj} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix}.$$

Розглянемо основні методи обчислення визначників.

1. Метод ефективного пониження порядку. Згідно теореми 1.1 обчислення визначника n-го порядку зводиться до обчислення n визначників (n-1)-го порядку. Такий метод обчислення є неєфективним. Використовуючи основні властивості визначників, зокрема властивість 8, визначник n-го порядку завжди можна звести до обчислення одного визначника (n-1)-го порядку, зробивши в якому-небудь рядку (стовпці) всі елементи, крім одного, рівними нулю. Покажемо це на прикладі.

Приклад 1.7. Обчислити визначник

$$\Delta = \begin{vmatrix} 30 & -10 & 120 & 80 \\ -5 & 3 & -34 & -23 \\ 1 & 1 & 3 & -7 \\ -9 & 2 & 8 & -15 \end{vmatrix}.$$

Розв'язок

За властивістю 4 визначників із першого рядка винесемо множник 10, а потім будемо послідовно домножати отриманий рядок на 3, 1, 2 і додавати відповідно до другого, третього та четвертого рядка. Тоді, відповідно до властивості 8, маємо:

$$\Delta = 10 \begin{vmatrix} 3 & -1 & 12 & 8 \\ 4 & 0 & 2 & 1 \\ 4 & 0 & 15 & 1 \\ -3 & 0 & 32 & 1 \end{vmatrix}.$$

На основі теореми 1.1 отриманий визначник можна розкласти за елементами другого стовпия. Тоді

$$\Delta = 10 \begin{vmatrix} 4 & 2 & 1 \\ 4 & 15 & 1 \\ -3 & 32 & 1 \end{vmatrix}.$$

В результаті ми отримали визначник третього порядку, котрий можна обчислити за допомогою правила Саррюса або ж подібним прийомом звести до обчислення одного визначника другого порядку. Дійсно, віднімаючи від другого і третього рядка даного визначника перший рядок і розкладаючи визначник за елементами третього стовпия, отримаємо

$$\Delta = 10 \begin{vmatrix} 4 & 2 & 1 \\ 0 & 13 & 0 \\ -7 & 30 & 0 \end{vmatrix} = 10 \begin{vmatrix} 0 & 13 \\ -7 & 30 \end{vmatrix} = 10 \cdot 7 \cdot 13 = 910.$$

2. Зведення визначника до трикутного вигляду. Визначник, у котрого всі елементи, що розташовані вище або нижче головної діагоналі, рівні нулю, називається визначником трикутного вигляду. Очевидно, що в цьому випадку визначник рівний добутку елементів його головної діагоналі. Будь-який визначник можна звести до трикутного вигляду.

Приклад 1.8. Обчислити визначник

$$\Delta = \begin{vmatrix} 1 & -2 & 5 & 9 \\ 1 & -1 & 7 & 4 \\ 1 & 3 & 3 & 4 \\ 1 & 2 & 3 & 4 \end{vmatrix}.$$

Розв'язок.

Виконаємо наступні операції. Поміняємо місцями перший і четвертий стовпці, а потім — другий і третій. Четвертий стовпець отриманого визначника помножимо на 4 і віднімемо від першого, цей же стовпець, помножений на 3, — від другого, на 2 — від третього стовпця. В результаті отримаємо визначник трикутного вигляду, який рівний вихідному:

$$\Delta = \begin{vmatrix} 5 & 2 & -4 & 1 \\ 0 & 4 & -3 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 5 \cdot 4 \cdot 1 \cdot 1 = 20.$$

Зведення визначника до трикутного вигляду буде використовуватися в подальшому при розв'язанні систем лінійних алгебраїчних рівнянь методом Гаусса.

Завдання для самостійної роботи

Обчислити визначники.

1.
$$\begin{vmatrix} 2 & 1 & 5 & 1 \\ 3 & 2 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 3 & -4 \\ 1 & 1 & 5 & 1 \end{vmatrix} . (Bi\partial no si\partial s: 54.) \ 2. \begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 2 & 3 & 4 & 1 \\ 3 & 4 & 1 & 2 \\ 4 & 1 & 2 & 3 \end{vmatrix} . (Bi\partial no si\partial s: 160.)$$

3.
$$\begin{vmatrix} 2 & 1 & 1 & 8 \\ 1 & -3 & -6 & 9 \\ 0 & 2 & 2 & -5 \\ 1 & 4 & 6 & 0 \end{vmatrix}$$
. ($Bi\partial nosi\partial v$: 27.)

1.3. Обернена матриця. Знаходження оберненої матриці

Якщо A — квадратна матриця, а її визначник $D=|A|\neq 0$, то для неї існує **обернена матриця** A^{-1} , така що: $AA^{-1}=A^{-1}A=E$, де E — одинична матриця.

Обернена матриця A^{-1} – це транспонована матриця алгебраїчних доповнень елементів матриці A, поділених на визначник матриці A:

$$A^{-1} = \frac{1}{D} \begin{pmatrix} A_{11} & A_{21} & \cdots & A_{n1} \\ A_{12} & A_{22} & \cdots & A_{n2} \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ A_{1n} & A_{2n} & \cdots & A_{nn} \end{pmatrix}.$$
 (1.6)

Приклад 1.9. Дано матрицю
$$A = \begin{pmatrix} 2 & -3 & 2 \\ 1 & -2 & 3 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$
. Знайти обернену їй ма-

трицю A^{-1} та перевірити виконання рівностей $AA^{-1}=A^{-1}A=E$.

Розв'язок.

Обчислюємо $\det A=-10\neq 0$ та алгебраїчні доповнення $A_{11}=-5,\ A_{12}=2,\ A_{13}=3,\ A_{21}=5,\ A_{22}=0,\ A_{23}=-5,\ A_{31}=-5,\ A_{32}=-4,\ A_{33}=-1.$ Тоді маємо

$$A^{-1} = -\frac{1}{10} \begin{pmatrix} -5 & 5 & -5 \\ 2 & 0 & -4 \\ 3 & -5 & -1 \end{pmatrix}, \quad AA^{-1} = A^{-1}A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Завдання для самостійної роботи

Знайти матрицю A^{-1} , обернену до даної матриці A, якщо:

1)
$$A = \begin{pmatrix} 3 & 1 & -5 \\ 1 & 2 & 4 \\ 3 & 2 & -1 \end{pmatrix}$$
; 2) $A = \begin{pmatrix} 3 & 5 & -2 \\ 1 & -3 & 2 \\ 6 & 7 & -3 \end{pmatrix}$; 3) $A = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 3 & 1 & -7 \\ 2 & 7 & 6 & 1 \\ 1 & 2 & 2 & 1 \end{pmatrix}$.

$$Bi\partial nosi\partial v$$
: 1) $A^{-1} = \frac{1}{3} \begin{pmatrix} -10 & -9 & 14 \\ 13 & 12 & -17 \\ -4 & -3 & 5 \end{pmatrix}$; 2) $A^{-1} = \frac{1}{10} \begin{pmatrix} -5 & 1 & 4 \\ 15 & 3 & -8 \\ 25 & 9 & -14 \end{pmatrix}$;

3)
$$A^{-1} = \frac{1}{15} \begin{pmatrix} -7 & 3 & -13 & 41 \\ -13 & -3 & 8 & -16 \\ 18 & 3 & -3 & 6 \\ -3 & -3 & 3 & -6 \end{pmatrix}$$
.

1.4. Ранг матриці

Розглянемо матрицю A розміром $m \times n$. Виберемо в ній довільним чином k рядків та k стовпців. На їх перетині дістанемо визначник k-го порядку, який називається мінором k-го порядку даної матриці.

Рангом матриці A (позначається r(A)) називається найвищий порядок її мінора, відмінного від нуля.

Існує два методи обчислення рангу матриці.

1. **Метод обвідних мінорів**. Якщо знайдений мінор k-го порядку матриці відмінний від нуля, а всі її мінори (k+1)-го порядку, які містять даний мінор k-го порядку, дорівнюють нулю, то ранг матриці дорівнює k.

Приклад 1.10. Знайти ранг матриці

$$A = \left(\begin{array}{ccc} 1 & 4 & 2 \\ 2 & 5 & 4 \\ 3 & 4 & 6 \end{array}\right).$$

Розв'язок.

A – матриця третього порядку, отже, її ранг не може бути більшим трьох. Визначник третього порядку дорівнює нулю:

$$\det A = \begin{vmatrix} 1 & 4 & 2 \\ 2 & 5 & 4 \\ 3 & 4 & 6 \end{vmatrix} = 0,$$

але існує мінор другого порядку $\begin{vmatrix} 5 & 4 \\ 4 & 6 \end{vmatrix} = 14$, відмінний від нуля. Отже, ранг матриці A дорівнює двом, r(A) = 2.

- 2. **Метод елементарних перетворень**. Елементарні перетворення не змінюють рангу матриці. До них належать:
 - а) перестановка місцями двох рядків або стовпців матриці;
- б) множення всіх елементів рядка або стовпця на відмінне від нуля число;
- в) додавання до елементів деякого рядка або стовпця відповідних елементів іншого рядка або стовпця, помножених на відмінне від нуля число.

Дві матриці називаються **еквівалентними**, якщо одна матриця одержується з іншої за допомогою елементарних перетворень. Еквівалентність матриць A і B позначають $A \sim B$. За допомогою елементарних перетворень вихідну матрицю зводять еквівалентної матриці, в кожному рядку та кожному стовпці якої залишається не більш одного, відмінного від нуля, елемента. Тоді ранг матриці дорівнює кількості відмінних від нуля елементів.

Приклад 1.11. Знайти ранг матриці

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 & 3 & -1 \\ 2 & -1 & 0 & -4 & -5 \\ -1 & -1 & 0 & -3 & -2 \\ 6 & 3 & 4 & 8 & -3 \end{pmatrix}.$$

Розв'язок.

Поділимо третій стовпець матриці А на 2. Далі, отриманий перший рядок помножимо на 2 і віднімемо його від четвертого рядка. Тепер третій стовпець містить три нулі і одиницю (в першому рядку). Тому легко робимо нулі в першому рядку на першій, другій, четвертій та п'ятій позиції і маємо

$$A \sim \left(\begin{array}{ccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & -1 & 0 & -4 & -5 \\ -1 & -1 & 0 & -3 & -2 \\ 4 & 1 & 0 & 2 & -1 \end{array}\right).$$

Тепер четвертий рядок останньої матриці додаємо до другого і третього і отримуємо два нулі у другому стовпці, після чого робимо нулі в четвертому рядку всюди, крім одиниці на перетині четвертого рядка і другого стовпця. В результаті цих елементарних перетворень маємо:

Mu отримали три одиниці. Отже, r(A) = 3.

Завдання для самостійної роботи

Знайти ранг матриці A за допомогою елементарних перетворень або методом обвідних мінорів, якщо:

1)
$$A = \begin{pmatrix} -8 & 1 & -7 & -5 & -5 \\ -2 & 1 & -3 & -1 & -1 \\ 1 & 1 & -1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$
; 2) $A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & -1 \\ 2 & 1 & 3 & -2 \\ -3 & -1 & -4 & 3 \\ 4 & -1 & 3 & -4 \\ 1 & 1 & 2 & -1 \end{pmatrix}$;

3)
$$A = \begin{pmatrix} -1 & 4 & 2 & 0 \\ 1 & 8 & 2 & 1 \\ 2 & 7 & 1 & -4 \end{pmatrix}$$
.

 $Bi\partial no e i\partial v$: 1) 2; 2) 2; 3) 3.

1.5. Розв'язування систем n лінійних рівнянь з n невідомими

Нехай дано систему n лінійних рівнянь з n невідомими x_1, x_2, \ldots, x_n :

$$\left. \begin{array}{rcl}
 a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1j}x_j + \dots + a_{1n}x_n & = & b_1, \\
 a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2j}x_j + \dots + a_{2n}x_n & = & b_2, \\
 \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\
 a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nj}x_j + \dots + a_{nn}x_n & = & b_n.
 \end{array} \right\}$$
(1.7)

Якщо визначник D, складений з коефіцієнтів a_{ij} $(i,j=1,\ldots,n)$ системи (1.7)

$$D = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix} \neq 0, \tag{1.8}$$

то система має єдиний розв'язок, який можна одержати за формулами Крамера:

$$x_i = \frac{D_i}{D}, \quad i = 1, 2, \dots, n,$$
 (1.9)

де D_i – допоміжний визначник, який дістаємо заміною у основному визначнику D i-го стовпця, стовпцем складеним з вільних членів b_1, b_2, \ldots, b_n . Якщо D=0, а $D_i \neq 0$ $(i=1,2,\ldots,n)$, то система (1.7) не має розв'язків, тобто є несумісною. Якщо ж $D=D_i=0$ $(i=1,2,\ldots,n)$, тоді система (1.7) має безліч розв'язків, тобто є невизначеною.

Приклад 1.12. Розв'язати систему рівнянь за допомогою формул Крамера:

$$\begin{cases}
 2x_1 + x_2 - x_3 &= 0, \\
 3x_2 + 4x_3 &= -6, \\
 x_1 + x_3 &= 1.
 \end{cases}$$

Розв'язок.

Обчислимо основний визначник системи

$$D = \begin{vmatrix} 2 & 1 & -1 \\ 0 & 3 & 4 \\ 1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 6 + 4 + 3 = 13.$$

Послідовно замінивши в D перший, другий та третій стовпці стовпцем із вільних членів, отримаємо:

$$D_{1} = \begin{vmatrix} 0 & 1 & -1 \\ -6 & 3 & 4 \\ 1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 13, \quad x_{1} = \frac{D_{1}}{D} = \frac{13}{13} = 1,$$

$$D_{2} = \begin{vmatrix} 2 & 0 & -1 \\ 0 & -6 & 4 \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} = -26, \quad x_{2} = \frac{D_{2}}{D} = \frac{-26}{13} = -2,$$

$$D_{3} = \begin{vmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & -6 \\ 1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 0, \quad x_{3} = \frac{D_{3}}{D} = \frac{0}{13} = 0.$$

Систему (1.7) можна представити у матричному вигляді:

$$AX = B, (1.10)$$

де A — матриця, складена з коефіцієнтів при невідомих, X — з невідомих, B — з вільних членів:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{pmatrix}, \quad X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix}.$$

Тоді розв'язок системи лінійних рівнянь (1.7) можна знайти за формулою:

$$X = A^{-1}B, (1.11)$$

де A^{-1} – матриця обернена до A.

Приклад 1.13. Розв'язати систему рівнянь матричним методом:

$$\begin{cases}
 4x_1 + 2x_2 - x_3 &= 0, \\
 x_1 + 2x_2 + x_3 &= 1, \\
 x_2 - x_3 &= -3.
 \end{cases}$$

Розв'язок.

Маємо:

$$A = \begin{pmatrix} 4 & 2 & -1 \\ 1 & 2 & 1 \\ 0 & 1 & -1 \end{pmatrix}, \quad X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -3 \end{pmatrix}, \quad \det A = -11.$$

Обернена матриця рівна

$$A^{-1} = -\frac{1}{11} \left(\begin{array}{rrr} -3 & 1 & 4 \\ 1 & -4 & -5 \\ 1 & -4 & 6 \end{array} \right).$$

Тоді знаходимо

$$X = -\frac{1}{11} \begin{pmatrix} -3 & 1 & 4 \\ 1 & -4 & -5 \\ 1 & -4 & 6 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -3 \end{pmatrix} = -\frac{1}{11} \begin{pmatrix} -3 \cdot 0 + 1 \cdot 1 + 4 \cdot (-3) \\ 1 \cdot 0 - 4 \cdot 1 - 5 \cdot (-3) \\ 1 \cdot 0 - 4 \cdot 1 + 6 \cdot (-3) \end{pmatrix} =$$
$$= -\frac{1}{11} \begin{pmatrix} -11 \\ 11 \\ -22 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 2 \end{pmatrix},$$

тобто, $x_1 = 1$, $x_2 = -1$, $x_3 = 2$ – розв'язок даної системи.

1.6. Розв'язування довільних систем лінійних рівнянь

Нехай маємо систему лінійних рівнянь, представлену у вигляді матричного рівняння AX=B, в якій матриця A має розмір $m\times n$. Така система є **сумісною**, якщо ранг r(A) основної матриці A дорівнює рангу розширеної матриці $r(\bar{A})$. Розширену матрицю дістанемо, доповнивши матрицю A стовщем з вільних членів. В цьому полягає **критерій сумісності Кронекера-Капеллі**.

У разі, коли система сумісна і ранг матриці r(A) дорівнює кількості невідомих n, система має єдиний розв'язок. Якщо ж у сумісній системі ранг r менший за кількість невідомих, то система має безліч розв'язків. Щоб знайти розв'язки системи, беремо r рівнянь, у лівій частині яких залишаємо r невідомих. Рівняння та невідомі вибираємо так, щоб мінор, складений з коефіцієнтів зазначених рівнянь, був відмінний від нуля. Невідомі, залишені в лівій частині, називаються **базисними**. Решту невідомих переносимо у праву частину рівняння. Ці невідомі називаються **вільними**.

Загальний розв'язок системи дістаємо, розв'язуючи систему відносно базисних невідомих. Їх значення виражаються через вільні члени і вільні невідомі. Частинні розв'язки дістаємо, надаючи вільним невідомим певних числових значень. Базисний розв'язок системи маємо, якщо всі вільні невідомі дорівнюють нулю.

Приклад 1.14. Дослідити систему і розв'язати її, якщо вона сумісна.

$$\begin{cases}
 x_1 - 2x_2 + x_3 &= 3, \\
 x_1 + 3x_2 - x_3 &= 1, \\
 3x_1 + 4x_2 - x_3 &= 5.
 \end{cases}$$

Розв'язок.

Cкладаємо основну матрицю системи A і методом обвідних мінорів знаходимо її ранг:

$$A = \begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 \\ 1 & 3 & -1 \\ 3 & 4 & -1 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 0 \end{pmatrix},$$

оскільки,

$$\begin{vmatrix} 1 & -2 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 0 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 4 & 2 \end{vmatrix} = 0, \quad \begin{vmatrix} 1 & -2 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} = 5 \neq 0,$$

то r(A) = 2. Аналогічно знаходимо ранг розширеної матриці:

$$\bar{A} = \begin{pmatrix} 1 & -2 & 1 & 3 \\ 1 & 3 & -1 & 1 \\ 3 & 4 & -1 & 5 \end{pmatrix}, \quad r(\bar{A}) = 2.$$

Отже, $r(A) = r(\bar{A}) = 2 < n = 3$. Тому згідно критерію Кронекера-Капеллі система сумісна, має безліч розв'язків та містить два незалежних рівняння. За ці два рівняння можна прийняти перші два рівняння системи, оскільки

$$\left|\begin{array}{cc} 1 & -2 \\ 1 & 3 \end{array}\right| \neq 0.$$

B якості базисних змінних приймаємо x_1 та x_2 , а x_3 — вільний невідомий параметр. Тоді

$$\begin{cases} x_1 - 2x_2 = 3 - x_3, \\ x_1 + 3x_2 = 1 + x_3, \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x_2 = \frac{2}{5}(x_3 - 1), \\ x_1 = \frac{1}{5}(11 - x_3). \end{cases}$$

Таким чином,
$$x_1 = \frac{1}{5}(11-x_3)$$
, $x_2 = \frac{2}{5}(x_3-1)$ – загальний розв'язок системи.

Довільні системи лінійних рівнянь розв'язуються за методом Гаусса (метод послідовного виключення невідомих). Він полягає у тому, що за допомогою елементарних перетворень система зводиться до рівносильної системи східчастого або трикутного вигляду, з якої послідовно, починаючи з останніх за номером невідомих, знаходимо всі інші невідомі.

Метод Гаусса зручно використовувати, працюючи з розширеною матрицею системи замість самих рівнянь. Розширену матрицю у цьому випадку записують з вертикальною прямою рискою, яка відділяє коефіцієнти біля невідомих від вільних членів. Стовпець вільних членів міняти місцями з іншими стовпцями розширеної матриці не можна.

Виконуючи над рядками розширеної матриці елементарні перетворення, після певної кількості кроків, отримаємо один з можливих випадків. Перший випадок:

Система східчастого вигляду (1.12) вказує на два можливі випадки:

- 1) якщо будь-яке $b_i \neq 0$ тоді, коли ліва частина рівняння дорівнює нулю, то вихідна система розв'язку не має.
- 2) якщо усі $b_i=0$ (коли ліві частини відповідних рівняння дорівнюють нулю), маємо тотожності, і ці нульові рядки можна відкинути. Тоді матимемо один з двох випадків:
- а) кількість рівнянь дорівнює кількості невідомих система має єдиний розв'язок;
- б) кількість рівнянь менша за кількості невідомих система має безліч розв'зків.

Другий випадок (r = n):

$$a_{11}x_{1} + a_{12}x_{2} + a_{13}x_{3} + \dots + a_{1j}x_{j} + \dots + a_{1n}x_{n} = b_{1},$$

$$a'_{22}x_{2} + a'_{23}x_{3} + \dots + a'_{2j}x_{j} + \dots + a'_{2n}x_{n} = b'_{2},$$

$$a'_{33}x_{3} + \dots + a'_{3j}x_{j} + \dots + a'_{3n}x_{n} = b'_{3},$$

$$\dots \dots \dots \dots \dots \dots$$

$$a'_{ii}x_{i} + \dots + a'_{in}x_{n} = b'_{i},$$

$$\dots \dots \dots \dots \dots \dots$$

$$a'_{nn}x_{n} = b'_{n}.$$

$$(1.13)$$

Якщо отримано систему трикутного вигляду (1.13), то це вказує на те, що початкова система AX = B має єдиний розв'язок.

Приклад 1.15. За допомогою методу послідовного виключення невідомих Гаусса дослідити систему на сумісність і у випадку сумісності розв'язати її.

$$2x_1 + 3x_2 + 11x_3 + 5x_4 = 2,$$

$$x_1 + x_2 + 5x_3 + 2x_4 = 1,$$

$$3x_1 + 3x_2 + 9x_3 + 5x_4 = -2,$$

$$2x_1 + x_2 + 3x_3 + 2x_4 = -3,$$

$$x_1 + x_2 + 3x_3 + 4x_4 = -3.$$

Розв'язок.

Cкладемо розширену матрицю B і проведемо необхідні елементарні перетворення рядків:

Останній матриці відповідає система, еквівалентна вихідній:

$$\begin{cases}
 x_1 + x_2 + 5x_3 + 2x_4 &= 1, \\
 x_2 + x_3 + x_4 &= 0, \\
 x_3 - x_4 &= 2, \\
 x_4 &= -1.
 \end{cases}$$

3 неї, рухаючись знизу вверх, послідовно знаходимо: $x_4=-1$, $x_3=2+x_4=2-1=1$, $x_2=-x_3-x_4=-1+1=0$, $x_1=1-x_2-5x_3-2x_4=1-5+2=-2$. Отже, система сумісна, визначена, тобто, вона має единий розв'язок (r=n=4): $x_1=-2$, $x_2=0$, $x_3=1$, $x_4=-1$.

Завдання для самостійної роботи

Перевірити сумісність системи рівнянь і у випадку сумісності знайти її розв'язки: а) за допомогою формул Крамера; б) матричним методом; в) методом Гаусса.

$$8x_1 + 3x_2 - 6x_3 = -4,
3) x_1 + x_2 - x_3 = 2,
4x_1 + x_2 - 3x_3 = -5.$$

Bi∂nosi∂υ: 1)
$$x_1 = 3$$
, $x_2 = -2$, $x_3 = 1$; 2) $x_1 = 0$, $x_2 = -7$, $x_3 = 5$; 3) $x_1 = 1$, $x_2 = 6$, $x_3 = 5$.

1.7. Однорідна система лінійних рівнянь

Нехай задано однорідну систему m лінійних рівнянь з n невідомими:

Ця система завжди має нульовий розв'язок $x_1 = 0, x_2 = 0, ..., x_n = 0$, тому що підстановка нулів замість невідомих в кожне з рівнянь (1.14) перетворює їх в тотожності. Ненульові розв'язки (якщо вони існують) системи (1.14) можна знайти методом Гаусса.

Однорідна система n рівнянь з n невідомими має єдиний нульовий розв'язок, якщо визначник системи D (див. формулу (1.8)) відмінний від нуля $D \neq 0$. Якщо D = 0, то система має безліч розв'язків. Розглянемо два типові випадки.

Приклад 1.16. Розв'язати однорідну систему лінійних алгебраїчних рівнянь

$$\begin{cases}
2x_1 - 4x_2 + 5x_3 &= 0, \\
x_1 + 2x_2 - 3x_3 &= 0, \\
3x_1 - x_2 + 2x_3 &= 0.
\end{cases}$$